

Nr 18

Av herr Petersson, Erik Filip, m. fl., om åtgärder för att förebygga inbrottsstöld.

(Lika lydande med motion nr 23 i Andra kammaren)

Enligt statistik över brottsligheten i Sverige dominerar inbrottsstölderna bland samtliga strafflagsbrott. Den ständiga ökningen är också oroväckande. Således ökade deras antal från 56 281 år 1961 till 66 335 år 1963. Av tillgängliga uppgifter synes ökningen ha fortsatt i samma takt under 1964. Det bör vara samhällets plikt att undersöka huruvida inte åtgärder utöver vad som nu är fallet måste vidtagas för att förebygga denna brottsliga verksamhet.

Uppenbarligen brister åtskilligt i fråga om säkerhetsåtgärder vid förvaring av såväl penningar som eftertraktade föremål. I många fall begås säkert inbrottsstöld på grund av alltför vårdslösa och obetänksamma förvaringsätt. Om man exempelvis jämför med samhällets intresse för brandskydd och de krav som härvid ställes i olika avseenden, framstår klart att åtgärderna för att hindra inbrott är alltför obetydliga. Man kan t. ex. peka på att effektiva larmanordningar tycks förekomma i alltför ringa omfattning. Samhället synes böra medverka till framkonstruerande av i olika sammanhang lämpliga larmanordningar liksom åtgärder för deras installation. Föreskrifter till statliga och kommunala myndigheter om bättre sätt för stöldsäker förvaring av åtråvärda saker, bl. a. vapen och ammunition, synes böra komma till stånd.

Det bör inte anses orimligt att ställa krav på allmänheten i fråga om åtgärder för att nedbringa antalet inbrottsstöld. Försäkringsbolagens medverkan i kampen mot denna form av brottslighet är självklar, men den bör samordnas med övriga åtgärder och på så sätt bli mer verkningsfull än vad nu är fallet.

Hänvisande till ovanstående får vi hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhänga om utredning angående åtgärder avsedda att förebygga inbrottsstöld.

Stockholm den 13 januari 1965

Erik F. Petersson

Eric Carlsson

Ingrid Segerstedt Wiberg